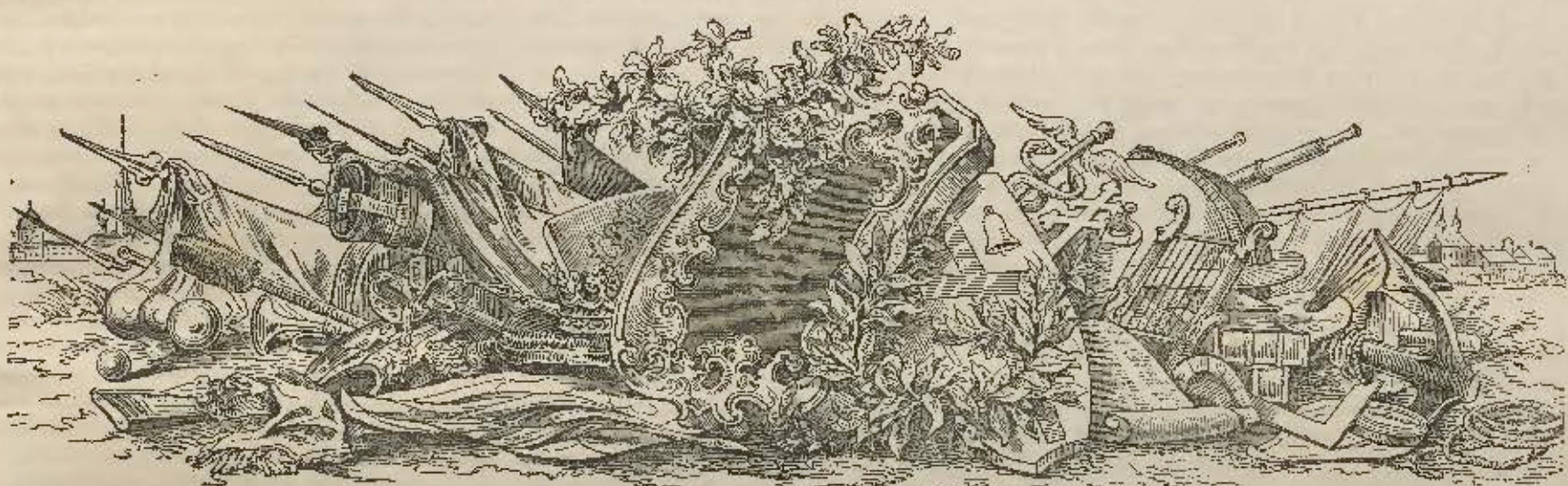

ጥ ከ ሰ ሀ ከ ት ።

LEWIS ROSE, FR

Այս օրերս հասաւ ձեռքերնիս մեր սուրբ Հօլլը
Հոռմայ ծայրագոյն Քահոնոյրպետին Ղիսաի Լմնե-
լորդի առաքելական Հոռմուտագիրը, զորն որ կու-
տանդնուպոյց լմնին գրած է: Սիւր արժանաւոր
մեծարանքը չարսիսցաւ ընդունած ատեննիս, եւ ոչ
ալ այն յարգութիւնը, այն հըռ հորատակութիւնն
ու անդդունելի հաստատմութիւնը, որն որ ուզցա-
կաւ քրիստոնէի, հարազատ որդւոյ, եւ հաստա-
րիմ պաշտօնէի մը կը վայլէ, մանաւնդ թէ սնհրա-
ժեշտ պատգոն է:

Ը. Թ. Թեմայրացի եղբորս՝ առ Ղախաղաճ
Եղբորեկեղեցու, առ Լուսինեկեղեցուն, եւ առ
Սիսեւի որդիս՝ առ պառկեղեցուն եւ Բանա-
կանս եւ առ ամենայն հաւատացեալս ուղղո-
ւիտս ապրին Զայցի պաւստին Ստատորենու-
պոստ:

Ունեալդոյ էղբարք եւ սիրելի որդիք, ողջայն եւ
օրհնութիւն առաքելութան :

որ ժամանակաց պարագաներուն նայելով՝ կարելի
եղա՞նք չափ չուս, այս Առաքելական Գաճէն կայն-
կողորտական պատուով դուրսանալով՝ այդ կոս-
տանդնական բաղրքին մէջ հոյ Առաքնաբ. մը հաս-
տատուեցաւ. եւ վերջէն՝ ուղղափառ Հայերեան հոգե-
կոյ պէն հազոյն կայսր քմեւթեմարէ մասնաւորա-
պէս նուիրական նիւթերու մէջ աղատութիւն ընդ ու-
նեքն եապը՝ (որ հոգեւոյ փոփոխ միաբանութեամբ
կրտն բաները կարեւան մեծագոյն զորոնաւ ու ծաղ-
կել) ուղղափառ Հայոց համար ան քաղցրին մէջ Արք-
եպիսկոպոսական Դատաւարահան Ախոռ դրուեցաւ
ու անոնց սեպհական Արքեպիսկոպոս արուեցաւ, ինչ-
պէս մեր նախորդը բարեխիշառակ Պիոս առաքելա-
կան նախնիները՝ յայտնի էր վկայեն: Եւ ամեն
ալ դիտեն նմանապէս մեր նախորդ՝ բարեխիշառակ
Գրիգոր Ա. եղաւորութեամբ լրացն լրացն անոնց ու մաս-
նաւոր ջանքերն ան մեծատուրած ինքեան համար ըստ
պատշաճի կարգ կանոն մը հաստատելու եւ ուղղափառ
Հայոց ոգու ան ու երթանկութիւնը որ ըստ օրէ աւե-
լի եւս հոգալու եւ յոռա՞ծ աստիկու: Իսկ Սենը
երբ որ Աստուծոյ անքնին դատաստանուէ Առաքե-
լոց իշխանին այս բարձր Գաճէ եղաւ, անմիջապէս
ընդ հանուր քրիստոնէական աշխարհքը բոլոր ընդ-
արձանութեամբ մնաց ու խորհրդով բովանդա-
կելով, մեր հոյրական ինամաց հոգը Հայ ուղղափառ
Ազգին աւ աղնաւորոյն մասին փոյ մեծաւ փութով
ու փրով վարձուցինք: Արովհետեւ, մեծագոյն կըսը
Իննովիցեանոյ Սիրացուց Արքեպիսկոպոսն ձեռն օրը՝
զորն որ Յաճկապ վեհազոյն կոյսեր մեր կողմանէ
արտաբոյ կայսի դեռալան խաւրիցինք, որպէս զի
Մեր սրտին բարեկամական զգածումները յայտնէ
եւ, միանդամոյն ԱՅր մեծարանքն ընէ ան իշխանին,
զանց չափնք Օսմանեանց իոյն հորը կայսեր մե-
ծապէս յանձնել իր Տերութեան մէջ բնակալ
Հայերն եւ ուրիշ բոլոր արեւելեան ուղղափառ աղ-
դերը: Եւ որովհետեւ, Մեզի մեծապէս սիրելի էր
մեր Հայ Ազգին մեծագոյն ոգւաւոր հոգու, ան աստեւ
նոյն մեծապոյն Եղբոր յանձնելցինք որ հոյաբար-
ձութեամբ քննէ ինէ ինչ վիճակի մէջ էր դառնու
նոյն Հայ Ազգը եւ, ամենոյն ինչ Մեզի հազորդէ,
որպէս զի իրեն հասուն պնտութեամբ կշռելով՝
գիտնոյն որ ինչ բաներու պէտք ենք ձեռք զայնել
ձեր Ազգին հոգեւոր բարին աւաւել քան զատու-
ւել հոյնպիսեալ. համար: Ուստի նոյն մեծարոյն
կողպայն երբ որ իրեն յանձնաւորդաւոր կատա-
րելով իրաց վաղ ճիշդ ծանօթիւններ տուաւ Մեզի,
Մեր Հաւատոյ տարածման ժողովոյն մեծարոյն Կո-
բաք՝ որոյ Հառնական Եկեղեցւոյ կարգաւորներուն
հոնած դանազան հրովարտանքերը հաստատեցինք,
եւ, ի մէջ այլալ ան հրովարտակն ալ՝ որով չընդա-
նուեցաւ, Հառնա՞յեան կողման շէնքաւորից, որ բն-
կերութեան իրաւունքի էր գտնակուէր որ շատ փոս-
ներ պիտի ծագին: Անիկ ետքը Մեր առաքելական

